

VERSLAG

VERGADERING KERN ADVIESRAAD VOOR MILIEU EN NATUUR

Digitale zitting van 30 maart 2021

<u>Aanwezig:</u>	Chris Vanderlinden	<i>Voorzitter</i>
	Stefaan BOCKSTAL, Willem de BRUIJN, Marian PAY, Luc PINTELON, Peter REYNTJENS, Daan VERHAEGHE.	<i>Raadsleden</i>
	Joy Sergeys	<i>Schepen van milieu, klimaat & afval</i>
	Eric KUMPS	<i>Secretaris</i>
<u>Verontschuldigd:</u>	Pascal DE KIMPE, Gunter DENAYER, Hubert DIDDEN, Fernand IMBERECHTS, Michel LEFEVER, Lutgarde NIEUWBORG, Christa SIMON, Agnes VANDENDRIESSCHE, Liliane VANDENWAEYENBERGH, Olivier VERHOEVEN.	

Voorstelling door Toerisme Vlaams-Brabant: een virtueel wandelknooppuntnetwerk ontwikkelen in het Zoniënwoud

Mevrouw Petra Moons en mevrouw Sarah Vermeylen van de provincie geven een toelichting over het in ontwikkeling zijnde virtueel wandelknooppunt-netwerk Zoniënwoud; een virtuele wandelverbinding tussen het "fysiek bewegwijzerde" Wandelnetwerk Zuid-Dijleland en het Zoniënwoud, dat deels op Overijse en volledig op Hoeilaart zal liggen.

De PowerPoint presentatie zal doorgestuurd worden naar de leden.

Enkele opmerkingen vanwege de leden:

- Aandacht voor het bereik van de smartphone in sommige gebieden van het Zoniënwoud – vooral tijdens de zomermaanden (dicht bladerdek).
- Enkele wandelingen zijn niet vermeld op de getoonde kaart; nochtans zijn deze de moeite waard: in de begrazingszones van de vroegere renbaan met vogelkijkhut – koninklijke loge – de zone achter het regiokantoor van ANB.
- Het is wenselijk om in de planning op te nemen dat de wandelroutes op Hoeilaarts grondgebied toch bewegwijzerd zouden worden. In het Zoniënwoud kan de signalisatie aangebracht worden op de reeds aanwezige paaltjes. Volgens de provincie is er helaas geen budget voorzien.

De milieuraad zal een advies overmaken aan het schepencollege waarin o.a. vermeld zal staan dat een fysieke signalisatie van de wandelwegen essentieel is.

Verslag vergadering 28 januari 2021

Het verslag werd, conform de procedure, als goedgekeurd beschouwd en werd op 1 maart jl. ter kennisname overgemaakt aan het college van burgemeester en schepenen.

Bespreking bezwaarschrift voor de gedeeltelijke herziening van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan (GRS). Voorbereidend werk uitgevoerd door de werkgroep Leefmilieu.

De werkgroep Leefmilieu is 3 keer samengekomen om het bezwaarschrift op te stellen.

Chris overloopt het document en geeft waar nodig iets meer uitleg.

Er wordt gevraagd om bij hoofdstuk 2 twee voorbeelden toe te voegen die aantonen dat sommige voorgestelde wijzigingen in het GRS niet de ideale oplossingen zijn voor het natuurbehoud.

De aanwezige leden geven hun volledig akkoord om het bezwaarschrift goed te keuren en deze door te sturen volgens de geldende procedure.

Het document zal eveneens als bijlage deel uitmaken van dit verslag.

Klimaatactieplan: stand van zaken

De PowerPoint presentatie, waarvan sprake in onze vorige vergadering, werd besproken op 25 februari tijdens het overleg van de werkgroep Klimaat & Energie. Bij deze bespreking werden er een aantal suggesties en opmerkingen voorgesteld om bij te voegen in de presentatie.

Deze aangepast presentatie werd ter bespreking voorgelegd aan het college van burgemeester en schepenen in zitting van 8 maart. Omdat deze presentatie de basis zal uitmaken voor het uitschrijven van ons "Duurzaam energie- en klimaatactieplan" (afgekort als SECAP wat staat voor sustainable energy and climate action plan) zullen we deze overmaken aan de leden van de kern en aan de andere leden van de 3 werkgroepen.

Verder wordt er ook gedacht om met een studie bureau te werken die niet alleen ons kan helpen met de doelstellingen om onze SECAP te verwezenlijken maar tevens een platform op de website beschikbaar te stellen waar elke burger of andere belanghebbende voorstellen kan gebruiken om eigen acties toe te passen in het reduceren van de CO₂ emissie. Verder kan dit platform gebruikt worden om ideeën, projecten, artikels uit te wisselen zodat er een "echt" gemeenschapsgevoel ontstaat.

Via de maatregelentool dat beschikbaar wordt gesteld door het burgemeestersconvenant hebben we een scenario opgemaakt dat ons zou moeten toelaten om de beoogde reductie van CO₂ emissie (40% CO₂ minder t.o.v. 2011) tegen 2030 te behalen. Zo hebben we o.a. vastgesteld dat – om onze ambitie te behalen - er elk jaar tussen de 120 à 150 woningen een volledige renovatie (doorgedreven isolatie en hernieuwbare energie) met een energiepeil A of B moeten uitgevoerd worden. Dit is een hele uitdaging en we dienen nog uit te zoeken wat de juiste methode is om onze burgers te overhalen de gepaste renovatie en energiebesparende werken uit te voeren. De "klimaat-klick" – waarvan sprake enkele jaren geleden – is nog niet doorgedrongen bij onze inwoners. Ook hier moeten we serieus wat werk verrichten!

Alvorens het klimaatplan goed te laten keuren door het schepencollege en gemeenteraad zal voorafgaandelijk een infovergadering voor onze inwoners gehouden worden en zal tevens besproken worden in onze werkgroepen en wellicht in andere adviesraden.

Op 19 maart kwam de klimaatalliantie met onze 4 buurgemeenten opnieuw bij elkaar en men is akkoord om zich te baseren op 2 grote werven; nl. het uitvoeren op grote schaal van isolatiewerken van woningen en het op zoek gaan naar grote daken (schoolgebouwen, woonzorgcentra, kantoorgebouwen enz) om zonnepanelen te plaatsen. Men is er evenwel van overtuigd dat er een intergemeentelijke samenwerking moet opgericht worden en dat men zal moeten uitkijken naar een projectcoördinator die de nodige dossiers kan opstarten en eveneens opvolgen.

Zwerfvuilopruiactie van 6 maart - evaluatie.

Toch bewonderenswaardig dat, in tijd van corona, tal van vrijwilligers zich spontaan hebben aangeboden om mee te doen aan onze actie. Net zoals vorige jaren konden we opnieuw rekenen op ouders met jonge kinderen die ook hun steentje wilden bijdragen. Bij het binnen brengen van de zwerfviulzak werd er gevraagd om met een fluostift op de kaart van Hoeilaart aan te duiden welke straten werden opgeruimd. Ruim 80% van de Hoeilaartse straten werd opgeruimd! Alle deelnemers werden bedankt met een kleine attentie vanwege het gemeentebestuur; helaas geen drankje maar wel een waardebon dat ingeruild kon worden bij de Wereldwinkel op het Gemeenteplein.

Achteraf waren de mensen van de Wereldwinkel enorm blij met de opkomst en aandacht voor Fairtrade.

Een welgemeende dank u wel vanwege de wereldwinkel wordt langs deze weg overgemaakt.

Dankzij de werkgroep Afval konden we rekenen op heel wat vrijwilligers om de milieuambtenaar bij te staan.

De werkgroep wou dit jaar extra aandacht schenken aan een afvalfenomeen dat sinds coronatijd voor heel wat ergernis zorgt bij de bevolking.

De rondslingerende mondkmaskers komen we vandaag veelvuldig tegen.

Daarom heeft de werkgroep Afval het initiatief genomen om dit aan te kaarten en de maskers - tijdelijk - omhoog te hangen in een boom, de maskerboom!

Een tweede afvalfractie dat in de kijker werd gezet, is het aantal verzamelde sigarettenpeuken.

In enkele recipiënten werd duidelijk gemaakt over hoeveel het gaat! Het spreekwoord "vele kleintjes maken groot" is hier zeker van toepassing.

Ook hier was er een gevoel van verwondering en afkeer vanwege de bezoekers en zwerfvuilrapers. Wat de impact van een

sigarettenpeuk op ons leefmilieu teweeg brengt kan je zien in volgende link en met dit filmpje wordt het duidelijk:

<https://www.hln.be/video/timelapse-laait-zien-hoe-sigaretten-plantengroei-remmen~p201381>

Het is duidelijk dat het aan te raden is om bijkomende peukendovers in het centrum en bij bushaltes te voorzien. Dit werd door Joy al gemeld aan Interbrand. Onze afvalintercommunale zal dit hoogstwaarschijnlijk voorzien in het nieuwe vuilbakkenplan dat wellicht in mei – juni voorgesteld zal worden. Een gepaste communicatie zal dan ook moeten voorzien worden.

Peuken opvangen in een "stembak" (vb. wie is de beste voetballer? Met keuze uit 2 voetbalsterren...) kan ook stimulerend werken.

Nuttig voor de statistieken: op het afsluimoment rond 14 uur hadden we toch alweer 40 zakken verzameld. Dit jaar konden we opnieuw rekenen op Interrand om deze zakken op te halen.

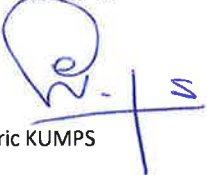
Varia

- Eric: De dienst Vrije Tijd plant om een "pop up" zomerbar te organiseren op het Gemeenteplein tijdens de weekends in de periode vanaf 11 juni tot 29 augustus. De bar kan uitgebaat worden door verenigingen en of adviesraden. Naast een mobiele bar, zullen er o.a. schermen (EK voetbal...), een stretchtent, loungezetels en podium voorzien worden. Voor het inkleden "met groen" wordt de milieudienst ingeschakeld. Een aantal houten bakken, die door de technische dienst zullen gemaakt worden en nadien versierd door jeugdverenigingen, zullen op de trappen van het Gemeenteplein verspreid geplaatst worden. Voor de praktische uitwerking om de bakken te beplanten werd er al overlegd met Velt en een delegatie van Kelleveld. Het idee is om de bakken te voorzien van kruiden, moestuinplantjes, bessen, veldbloemen en vaste planten. We zijn nog op zoek naar peters en meters om enkele bakken te onderhouden; een oproep hiervoor wordt weldra gepubliceerd.

Volgende vergadering zal "in principe" doorgaan als een open forum in de theaterzaal van het GC F. Sohie op 27 mei 2021 (indien dit niet kan doorgaan dan stellen we het uit tot 26 oktober).

De kern van de milieuraad zal doorgaan op donderdag 8 juni 2021 – digitaal of indien fysiek: Lokaal Bakenbos van het G.C. F. Sohie.

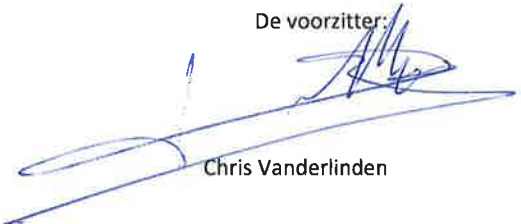
De secretaris:

Eric KUMPS

In opdracht

De voorzitter:

Chris Vanderlinden

Gemeente Hoeilaart

Milieu- en natuurraad

Bezwaarschrift

Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Hoeilaart – Gedeeltelijke herziening (versie GR 1)

Verwijzende naar de vergaderingen van de Gemeentelijke Milieu-en Natuurraad dd 30.03.2021 en de vergaderingen van de specifieke werkgroep “Leefmilieu” dd 22.02.2021, 01.03.2021 en 15.03.2021 betreffende het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Hoeilaart – Gedeeltelijke herziening (versie GR 1) werden volgende bezwaren geuit en geargumenteed :

1 Algemene visie

Momenteel zijn er (quasi gelijktijdig) in Vlaanderen en ook in Hoeilaart tal van voorbereidende analyses, die allen dienen te resulteren in een eigen plan van aanpak, in voorbereiding. Het betreft dan ondermeer :

- De Gedeeltelijke herziening van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Hoeilaart.
- Het (nieuwe) klimaatactieplan = een gemeentelijk klimaatadaptatie- en klimaatmitigatieplan, met als (geïntegreerde en/of samenhangende) bijzondere onderdelen : ① een “hemelwaterplan”; ② een “hitteplan”; ③ de “mobiliteitsshift” naar minder gebruik van auto’s door een slimme ruimtelijke ordening met ook veilige en comfortabele verbindingen voor fietsers en voetgangers.
- Mobiliteitsplan [zie : de recent ter zake de bestelde studie “In kaart brengen en uittekenen van de fiets- en wandelroutes in de gemeente Hoeilaart” (Ref.: 2020-gem-010) die mede de finaal niet afgewerkte visieoefening “trage wegen” ter voorbereiding van een RUP Trage wegen in een bredere context herneemt en die o.i. onlosmakelijk een belangrijk element moet zijn bij het beoordelen van de diverse mogelijkheden voor inplanting van nieuwe bewoning].
- Horizon +
- Beslissingen in de vervoersregio (waar de impact van de gemeente, gelet Hoeilaart zich op de grens van deze regio bevindt, beperkt is).
- Vlaanderen : Beleidsplan Ruimte Vlaanderen en het Instrumentendecreet (m.b.t. de bouwshift in Vlaanderen) (momenteel in behandeling in het Vlaams Parlement).
- ...

Aanvullend heeft men geen of onvoldoende rekening gehouden met de milieuwetgeving en/of reeds bestaande plannen en/of biologische waarderingen. Het betreft dan ondermeer :

- Het Gemeentelijk NatuurOntwikkelingsPlan (= GNOP – goedgekeurd op 30.05.1996 – herzien op 27.01.2005).
- De (wetenschappelijk vastgestelde) Biologische Waardering van de percelen. ¹
- De stikstofproblematiek [zie Art. 6, 2de en 3de lid van de richtlijn 92/43/EEG van 21 mei 1992 van de Raad inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (= Habitatrichtlijn) en Art. 36ter, §2-4 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (= Natuurdecreet)] [zie : Het Arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Arrest dd 25.02.2021 met nummer RvVb-A-2021-0697 in de zaak met rolnummer 1920-RvVb-0151-A)].

...

Gelet de onderlinge afhankelijkheid en/of invloeden van het ene plan op het andere missen we in deze een totaalvisie. Door deze – van bij hun aanvang, in de studie- en planfase – niet samen te onderzoeken, of toch minstens, in grote lijnen op elkaar af te stemmen, legt men hier een hypotheek op de toekomst. En dit, door het ontbreken van het schaalvoordeel, zowel qua kostprijs als naar de mogelijke effecten op korte, middellange en lange termijn van de klimaatopwarming.

De milieu- en natuurraad betreurt dat er geen overkoepelende totaalvisie werd onderzocht en de gemeente heeft geopteerd van een *ad hoc* aanpak, stuk voor stuk.

De voorliggende Gedeeltelijke herziening van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Hoeilaart wordt best – in het ruimere kader en rekening houdende met de andere mekaar beïnvloedende plannen – herzien en/of geherevalueerd.

2 Alternatief m.b.t. de voorgestelde gebieden

Het bereiken van de initiële doelstelling, het voorzien in de – voor de verwachte bevolkingsaan groei – noodzakelijke woonmogelijkheid kan ook gerealiseerd worden via het aansnijden van alternatieve locaties en/of het (re)activeren van leegstand.

Hoeilaart is, dankzij de aanwezigheid van het Zoniënwoud dat meer dan 50 % van de oppervlakte van Hoeilaart uitmaakt, een gemeente met veel natuur. Alleen bevindt het Zoniënwoud zich voor het overgrote deel in een integraal buiten de delen met bebouwing aaneengesloten groot blok.

Ooit was Hoeilaart – het Glazen Dorp – gekenmerkt door een enorme overdekte oppervlakte waar de vrije natuur geen kans had. Na de teloorgang van de druiventelt werden tal van de oude serrebedrijven ontmanteld, de serres werden afgebroken maar veel van de harde onderdelen (metselwerken) werden (nu verboden, maar ooit was het anders) simpelweg ter plaatse ingekanteld/ingegraven. Het resultaat is nu een veelheid aan groene oases (al dan niet achterliggende voormalige serregebieden) waarbij echter moet gesteld worden dat de natuurwaarde – zeker in vergelijking met bepaalde in de gedeeltelijke herziening geïsoleerde percelen – absoluut minderwaardig is.

¹ <https://www.geopunt.be/catalogus/applicationfolder/biologische-waarderingskaart>

Het aansnijden (hergebruiken) van dergelijke locaties en/of het (re)activeren van leegstand beantwoordt perfect aan de door de Vlaamse overheid in 2018 goedgekeurde strategische visie van het beleidsplan. En dat in het bijzonder met de Ruimtelijke ontwikkelingsprincipes – ruimtelijk rendement verhogen, meer doen met minder ruimte [zie : blz 11/87 van het ontwerp – versie GR 1].

Van een aantal weerhouden gebieden ontgaat ons de logica van de “herbestemmingen”. Enkele voorbeelden :

- Openruimtegebied N1 [zie : blz 6/18 van het ontwerp – versie GR 1] : een omzetting van “parkgebied volgens het APA” naar “herbestemming ifv Natuur” → elke versterking van Natuur is winst, maar in deze is de natuur- en biologische waarde van de hier aanwezige “privé tuinen” veeleer beperkt.
- Openruimtegebied recreatief belevingsgebied B1 [zie : blz 12/18 van het ontwerp – versie GR 1] : “agrarisch gebied volgens het APA” en “... in RUP zonevreemde maneges” naar “creëren overgangszone tussen Zoniënwoud en stedelijk Hoeilaart” → gelet de nabijheid van het Zoniënwoud is hier echt de vraag waarom hier geen uitdoofbeleid is met in fine “herbestemming ifv Natuur”.

Het is dan ook de vraag waarom men in deze – om in te spelen op de toekomstige noden – niet prioritair werk maakt van het (her)gebruiken van eerder aangesneden gebieden om alzo de nog bestaande kwalitatieve gebieden te ontzien en te vrijwaren voor de generaties na ons.

Het klopt dat deze werkwijze meer inspanning vraagt, maar als burger mogen we toch echt verwachten dat een vooruitziende, zorgvuldige overheid toegespitst op de meest duurzame lange termijn oplossing niet terugdeinst voor de ietwat moeilijkere weg.

3 De planvorming

3.1 Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen

“Het huidige ruimtebeslag beter gebruiken (verwerving – hergebruik – intensifiëring – tijdelijk ruimtegebruik)” [zie : blz 11/87 van het ontwerp – versie GR 1] is in het (in opmaak zijnde) Beleidsplan Ruimte Vlaanderen één van de belangrijkste ontwikkelingsprincipes.

Desalnietemin wordt in de voorliggende Gedeeltelijke herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Hoeilaart in belangrijke mate gekeken naar historische en/of zich reeds herstelde biologisch waardevolle gebieden.

In de voorliggende Gedeeltelijke herziening heeft men nagelaten de mogelijke alternatieven te evalueren. Zonder de pro’s en contra’s van elk van de mogelijke gebieden te kennen (t.o.v. elkaar af te wegen), is het onmogelijk vast te stellen of de gemaakte keuze de – mede gelet de ingevolge de klimaatopwarming noodzakelijke maatregelen – meest kwalitatieve, duurzame keuze is.

3.2 Het huidige Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Hoeilaart

M.b.t. de in het oorspronkelijke Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan ingevoerde principe van “groene vingers” wordt gesteld dat deze “geen realistisch en werkbaar gegeven” waren [zie : Blz 40/87 van het ontwerp – versie GR 1].

Dat dit (deels) het gevolg is van enige complexiteit zal niemand betwisten. Maar even waar is dat de realisatie nooit van de grond is gekomen doordat men het niet heeft vertaald in een Ruimtelijk Uitvoeringsplan (RUP).

3.3 Het Gemeentelijk Natuurontwikkelingsplan (= GNOP)

In tegenstelling tot de in nu voorliggende herziening werd bij de voorbereidende werkzaamheden voor het GNOP ook m.b.t. de natuur- en biologische waarde, net om die waarden correct te kunnen inschatten, vertrokken van een wetenschappelijk onderzoek waarbij die waarden (voor tal van percelen) werd geïnventariseerd.

We stellen vast dat bij de herziening van het GRS het onderzoek op het terrein voornamelijk werd gebaseerd op de ruimtelijke aspecten en met een toets aan bestemmingen. De ecologische toets werd hier ondergeschikt gehouden.

Wij constateren dat geïnventariseerde gebieden uit het GNOP met lage natuur- en biologische waarde wel worden weerhouden en ingepast in de groene dooradering. Diezelfde inpassing wordt echter ontzegd aan verscheidene gebieden met een hoge waarde, zij worden niet opgenomen in de groene dooradering. Sterker nog ze worden zelfs opgeofferd voor woonontwikkeling.

In het GNOP werd, specifiek m.b.t. het gebied aan de Gladiolenlaan (zie GNOP, Aktie 17), vastgelegd dit gebied bij een volgende herziening van het APA (Algemeen Plan van Aanleg) om te zetten naar bosgebied.

Het in de nu voorliggende Gedeeltelijke herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Hoeilaart realiseren van deze omzetting naar bosgebied/natuurgebied is absoluut noodzakelijk voor het vrijwaren/bewaren van dit uitzonderlijk biologisch waardevol gebied.

3.4 Horizon +

“Hoewel Hoeilaart en Overijse zich aanvleien tegen het Zoniënwoud, is de band met hun naaste groene long al decennia lang verzwakt. [...] In dit gebied is de relatie tussen open en bebouwde ruimte door verstedelijking sterk vervaagd. De gemeenten wensen deze verstedelijking duidelijk te begrenzen en de resterende open ruimte binnen het bebouwd perifeer landschap te vrijwaren en een duidelijke rol te geven.”

[...]

“Actiepunt Open ruimteverbindingen via binnengebieden [...] In bestaande woonlinten zal onderzocht worden hoe we onbebouwde percelen kunnen vrijwaren om

bestaande open ruimtecorridors en zichten naar achterliggende binnengebieden te behouden.”²

Met voorliggende Gedeeltelijke herziening worden echter (in tegenstelling tot de initiële uitgangspunten van Horizon+) biologisch waardevolle tot zelfs zeer waardevolle natuurgebieden aangemerkt voor bewoning.

3.5 De burgemeesterconvenant(en) (2015-2020 & 2021-2030)

Hoeilaart heeft zich enthousiast ingeschreven in de burgemeesterconvenanten. Alhoewel deze convenanten een engagement zijn om de “*klimaat- en energiedoelstellingen*” – en dat in het bijzonder m.b.t. de CO₂-emissie – te behalen, omvatten zij ook een belangrijk luik m.b.t. “*klimaatadaptatie en klimaatmitigatie*”.

Zeker in het heuvelachtige Hoeilaart houdt klimaatadaptatie in zich – naast het tegengaan van het veralgemeende biodiversiteitsverlies – maximaal voorbereiden op wateroverlast (en watertekorten). Deze doelstelling moet (tegen eind 2022) vertaald worden in een gemeentelijk “*hemelwaterplan*”. Naast deze doelstelling zijn er ook deze m.b.t. “*klimaatadaptatie & klimaatmitigatie*”, die gedefinieerd/uitgewerkt dienen te worden in een (geïntegreerd en/of samenhangend) “*hitteplan*”, en de noodzakelijke “*mobiliteitshift*”.

De voorliggende Gedeeltelijke herziening van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Hoeilaart doet een aantal voorafnames die de realisatie van dat – voor de “*klimaatadaptatie*” en “*klimaatmitigatie*” – noodzakelijke “*hemelwaterplan*”, “*hitteplan*” en de “*mobiliteitshift*” ernstig hypothekeren en/of blootstelt aan significante bijkomende financiële lasten.

3.6 Landinrichtingsproject IJsevallei – Vlaamse LandMaatschappij (VLM)

In dit project ligt de hoofdinspanning op het herstellen/versterken van de (Oost-West geïoriënteerde) blauw-groene as die de IJse is. Maar tegelijk wordt aandacht gevraagd voor de noodzakelijke biologische versterkingen van de verbinding met de aansluitende gebieden.

De groene vallei-as kan nog worden versterkt, maar ook op de hellingen en plateau zijn er nog mogelijkheden. De resterende openruimteverbindingen tussen vallei en plateau moeten worden versterkt.” [zie : blz 11/87 van het ontwerp – versie GR 1 en het project van de VLM³].

In de voorliggende Gedeeltelijke herziening van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Hoeilaart worden keuzes gemaakt die deze doelstelling bezwaren.

² <https://rsv.ruimtevlaanderen.be/RSV/Ruimtelijk-Structuurplan-Vlaanderen/Strategische-projecten/Zoek-naar-projecten/Projecten/projId/42>

³ <https://www.vlm.be/nl/projecten/vlm-projecten/ruimtevoorderand/Paginas/IJsevallei.aspx>

4 De verantwoording van de keuze voor de gebieden weerhouden voor strategische verdichting

Samen met de onderzoeksorganisatie VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek) heeft het studiebureau een locatieonderzoek verricht waarbij gebieden voor strategische verdichting werden weerhouden.

De gebieden werden gescreend op hun geschiktheid voor 14 verschillende indicatoren. Uit deze screening kwamen o.a. twee gebieden naar voren die geschikt waren om af te stemmen met woonontwikkeling, nl het open groene gebied in de Gladiolenlaan en het gebied in de Vosdelle.

De beoordeling van deze 14 ruimtelijke indicatoren voor beide gebieden wordt in de ter beschikking gestelde documenten slechts zeer algemeen omschreven. Ze wordt noch toegelicht noch verduidelijkt in deze herziening en kan dan ook niet geverifieerd/getoetst worden.

Door deze vaagheid beantwoordt de voorliggende “*Gedeeltelijke herziening van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Hoeilaart*” bezwaarlijk aan de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur

Als wij dezelfde oefening maken dan komen wij tot een totaal afwijkend resultaat. Hieronder de ruimtelijke indicatoren toegepast op het gebied in de Gladiolenlaan :

1. Hoogteverschil: slecht.

Een groot deel van dit gebied bestaat uit een vallei die steil afdaalt naar de kasteelstraat. Ze is ook smal en heeft sterke schuine wanden.

Als daar op de bodem van deze vallei een straat wordt aangelegd, zullen de woningen tegen de wanden dienen aangebouwd te worden. Deze bouwwijze is veel duurder.

2. Overstromingsgevoeligheid & wateroverlast & waterbeheer: ongunstig.

Door de steile hellingen zal het moeilijk zijn om de snelle afwatering naar de vallei te vertragen en in de grond te laten indringen. De bijkomende verhardingen zal de overstromingsgevoeligheid van lager gelegen gebieden in de IJsevallei vergroten.

3. Luchtkwaliteit (stikstof oxide en fijn stof): matig.

De impact van de stikstofvervuiling op natuurgebieden is zichtbaar door de aanwezigheid van bramen. Aan de rand van het bosgedeelte van het gebied in de Gladiolenlaan worden vele bramen geobserveerd.

Ook in het Zoniënwood overschrijdt de hoeveelheid stikstof alle drempels (zie kaart Stikstof kg/ha/jaar in de Natura 2000 gebieden⁴).

Voor het fijn stof zijn de cijfers gunstig.

4. Max aan basisvoorzieningen: matig.

Er is maar één winkel in de buurt op 500 m. De overige zijn op meer dan

⁴ https://www.standaard.be/cnt/dmf20210305_05008389?fbclid=IwAR0ZeRqMIQKbF7EMZlgTzMFsXF_KXoYciC-cVtHs1iHEUUDS-L_wo_bqIY

één kilometer.

Administratieve diensten, bibliotheek zijn ook op meer dan één kilometer.

5. Voorzieningsniveau – lager onderwijs: matig.
De kleuterscholen en de lagere scholen bevinden zich op meer dan één kilometer en gaat langs drukke straten met geen fietspad.
6. Knooppuntwaarde openbaar vervoer: gedeeltelijk goed.
Gelegen in de nabijheid van een treinstation maar er is geen bushalte in de buurt.
7. Mobiscore: goed = score 7,6/10.
(toegepast op de Gladiolenlaan nr 6⁵).
8. Ontsluiting via openbare weg: slecht.
Vanuit het centrum is dit gebied alleen te bereiken via de drukke invalsweg Vlaanderveldstraat. Deze smalle straat waar er parkeervakken zijn aangebracht, is niet geschikt om nog meer verkeer te verwerken.
9. Reistijd tot kern: gunstig.
10. Trage wegen: potentieel.
Er zijn geen trage wegen in de buurt. Er kan een trage weg aangelegd worden naar de Kasteelstraat om zo het centrum te bereiken.
11. Open ruimte: ?
Is sterk afhankelijk van de kavel-dichtheid. Een aanleg van een verkaveling met meer open en groene ruimten zal de prijs van de kavels (die in Hoeilaart al sowieso als hoog worden ervaren) gevoelig verhogen. Dit creëert een residentiële wijk. Heeft Hoeilaart behoefte aan een nieuwe/bijkomende residentiële wijk?
12. Inwonersdichtheid: ?
Zonder de noodzakelijke, in voorkomend geval, nog te bepalen parameters onmogelijk correct in te schatten.
13. Planologische bestemming: woonwijk.
14. Biologische waardevolle indicatoren: gebied dient gevrijwaard te worden.
Dit gebied wordt op de biologische waarderingskaart van Vlaanderen aangeduid als biologisch zeer waardevol. Dit gebied opofferen voor woonuitbreiding is onverantwoord.

Voor het gebied in de Vosdelle komt men tot een vergelijkbaar resultaat.

De keuze van de gescreende gebieden in samenwerking met het VITO is ondoorzichtig, twijfelachtig en betwistbaar. In het bijzonder zijn wij het oneens met het resultaat voor de gebieden in de Gladiolenlaan en de Vosdelle. De weerhouden positieve beoordeling steunt (voor zover kan worden nagegaan) enkel positief door de nabijheid van een NMBS-station.

⁵ <https://mobiscore.omgeving.vlaanderen.be/>

Als wij zelf deze gebieden beoordelen op het geheel van de criteria zoals ontsluiting, bereikbaarheid, openbaar busvervoer, trage wegen, wateroverlast, waterbeheer, voorzieningen, dan halen ze maar een matig tot slecht resultaat. De biologische waardevolle indicator geeft voor het gebied Gladiolenlaan aan dat het onverantwoord is dit gebied aan te snijden.

De Milieu- en Natuurraad komt met dezelfde indicatoren tot het resultaat dat deze gebieden NIET geschikt zijn voor woonontwikkeling.

5 Natuur & Klimaat

Alhoewel Hoeilaart een groot deel van het Zoniënwood herbergt, wordt ook Hoeilaart geconfronteerd met een sterke achteruitgang van soorten, biodiversiteit en ecosysteemdiensten.

Een voor de mens, in maximale harmonie met de natuur en de biodiversiteit, best leefbare leefwereld moet rekening houden met die natuur, die biodiversiteit en het maximaal herstellen of minstens in ere houden van de nu reeds al te versnipperde leefgebieden.

De verscheidene openruimtegebieden zoals professionele landbouw, landbouw-natuurverwerving en recreatief belevingsgebied dienen ondergeschikt beschouwd te worden in het netwerk van kwaliteitsvolle en biodiverse ecologische zones.

Het is dan ook absoluut vereist dat maximaal wordt ingezet op het vrijwaren van het aanwezige biologisch kwaliteitsvolle “groene” karakter van de Hoeilaartse openruimtestructuur.

5.1 Biologische waardering

In het voorliggende bundel ontbreekt een analyse van de ecologische / biologische waardering van de voorgestelde gebieden.

Ook werd er, alhoewel niet verplicht, gelet de oppervlakte en de hoge biologische waardering van sommige gebieden echt wel aangewezen, niet voorzien in een monitoring en/of inventaris van de aanwezige soorten.

De Milieu- en Natuurraad betreurt dat ook al is de Gedeeltelijke herziening van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Hoeilaart een herziening dat er – en dat in het bijzonder m.b.t. de gebieden die met een hoge natuurwaarde gekend staan – geen inventarisatie of actualisering van eerdere inventarissen werd gedaan. Er werd onvoldoende gebruik gemaakt van zowel de in het GNOP opgestelde inventarissen als van de meer recente biologische waarderingskaart.

Een herevaluatie WAARBIJ – na analyse van de in de biologische waarderingskaart hernomen waarderungen en, voor de meest waardevolle gebieden, een wetenschappelijk verantwoorde inventarisatie – WEL rekening gehouden wordt met de effectieve biologische en natuurwaarde van de voorgestelde gebieden dringt zich op.

5.2 Ontsnippering – Groene vingers of stapstenen

Ontsnippering tegenaan gebeurt door het uitbouwen van kwaliteitsvolle ecologische corridors die essentieel zijn voor de migratie, de geografische verdeling en de genetische uitwisseling van wilde soorten [zie : Art 10 Richtlijn 92/43/EEG van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna].

“Groene vingers” zijn voor die normale ontwikkeling van natuur- en biodiversiteit absoluut noodzakelijke verbindingswegen.

“Stapstenen” zijn een onderliggende vorm (*de facto* veelal “kleine landschapselementen”) die enkel en alleen tot natuur- en biodiversiteitsontwikkeling kunnen bijdragen indien ze voldoende dicht aansluiten (de onderlinge afstand tussen kwaliteitsvolle ecologische leefgebieden/leefgebiedjes mag voor tal van soorten echt niet te groot zijn) bij effectieve natuurgebieden en/of kwaliteitsvolle “groene vingers”.

Onze, ook Hoeilaartse, natuur werd reeds hyper-versnipperd en vandaag de dag worden enorme sommen uitgetrokken voor ontsnipperingsprojecten. Het verlaten van het principe “groene vingers” en terug te vallen op “stapstenen” valt moeilijk te rijmen met de algemeen erkende noodzakelijke ontsnippering waarvoor ook Hoeilaart zich heeft geëngageerd.

In tweede orde is er de vaststelling dat er weinig tot geen dwingende bepalingen zijn die de realisering hiervan garanderen. Zonder die garantie dreigt, zoals voor de “groene vingers”, de vergetelheid waarbij bij een volgende herziening wordt ingeroepen dat ze “geen realistisch en werkbaar gegeven” waren.

In fine valt ook (zie de op diverse plaatsen voorkomende herhaling van : “in één of meerdere RUP’s”) te vrezen dat de opsplitsing in meerdere RUP’s voor gevolg gaat hebben dat men niet langer oog heeft voor de – voor de Natuur en Biodiversiteit absoluut noodzakelijke – samenhang en gezamenlijk beheer.

Het is dan ook van belang dat de bijzondere natuurwaarde absoluut als “groene vinger” wordt ge vrijwaard. Dit doordat minstens de belangrijkste “groene vingers” (zoals het gebied Gladiolenlaan en het gebied Sloesveld/Kelleveld/Tenbos) niet worden opgesplitst maar als geheel worden behouden.

En dat voor de resterende, in “stapstenen” opgesplitste “groene vingers”, ter garantie van het behoud van de voor de soorten noodzakelijke dooradering/verbinding dwingende bepalingen worden ingeschreven die de realisatie als samenhangend geheel garanderen.

5.3 Teruggave open ruimte

De claim “In deze herziening geven we in totaal 17 ha potentieel woongebied terug aan natuur en dier.” [zie : persbericht dd 15.12.2020] [zie : blz 81/87 van het ontwerp – versie GR 1] klopt niet helemaal. Het betreft immers grotendeels gebieden die nu reeds als “groen”, met weliswaar sterk variërende biologische waardering, kunnen worden omschreven.

Ook ontbreekt in dit cijfer het gegeven dat ca 13,6 ha, nu effectief groen – waaronder kwalitatief waardevolle natuur – worden herbestemd voor bebouwing. Deze verloren groene oppervlakte bestaat uit (de vermelde cijfers zijn terug te vinden op pag.81/87):

- 0,97ha. : Gebied 7A Gladiolenlaan (*)

- 6,20ha. :Gebied 7B Gladiolenlaan - uitgebreid agrarisch gebied (*)
- 1,66ha. : Gebied 8 Vlaanderveld – Vosdelle: (van de totale oppervlakte van 3,31ha wordt 50% ingevuld voor wonen)
- 4,76ha. : WUG 2 Sloesveld (van de totale oppervlakte van 7,57ha wordt 2,81ha behouden als groene bestemming) (*)

(*) In deze bebouwde zones wordt inderdaad nog een stukje groen behouden, alleen kunnen we met en aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid stellen dat de heraanplantingen (na werken die sowieso schade toebrengen) veelal getuigen van tuinarchitectuur die kwalitatief niet kunnen tippen aan de opgeofferde bos- en natuurbestanden.

5.4 Boscompensatie (zie Bosdecreet van 13 juni 1990)

Voor tal van de aan te snijden gebieden zullen – gelet er dan bomen zullen moeten worden gekapt – de regels van “boscompensatie” gelden. In het overgrote deel van de gevallen komt dit neer op een financiële compensatie. De aanwending van die middelen worden dan op Vlaams niveau toegewezen. Dit komt neer op het (her)bebossen van andere delen van Vlaanderen. Er is (zeker in de Provincies Antwerpen en Vlaams Brabant) een absolute schaarste aan bebosbare percelen. Dit heeft voor gevolg dat de “boscompensatie” niet op Hoeilaarts grondgebied gebeurt en er *de facto* een achteruitgang is van de “groene” massa op Hoeilaarts grondgebied.

Gelet de voor “boscompensatie” geldende regelgeving dient men, zeker voor de ecologisch waardevolle gebieden, absoluut prioriteit te geven aan behoud van het duurzaam op grondgebied van de gemeente aanwezige “groen”.

Voor kleinere, minder ecologisch belangrijke gebieden, moet men ook minstens op zoek gaan naar Hoeilaartse terreinen – en deze in de voorliggende Gedeeltelijke herziening van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Hoeilaart in te schrijven – zodat de vereiste “boscompensatie” binnen de eigen gemeente kan worden gerealiseerd.

5.5 Klimaatadaptatie

In de voorliggende Gedeeltelijke herziening van het Ruimtelijk Structuurplan wordt onvoldoende aandacht gegeven aan de – nu in Coronatijden extra duidelijk geworden – noodzaak meer “groen” binnen en in de onmiddellijke omgeving van de eigenlijke leefgebieden.

Er wordt geen enkele link of referte gelegd met het voor de klimaatadaptatie noodzakelijke samenhangende aspecten als: het “hemelwaterplan”, het “hitteschildeffect”, enz... Zonder deze noodzakelijke intergratie/samenhang kan men niet anders dan uitgaan van het “Stand still principe”. Dit principe stelt dat de kwaliteit en de kwantiteit van de natuur in Vlaanderen er niet op mag achteruitgaan. Twee instrumenten ondersteunen dit beginsel: ① de zorgplicht: iedereen moet zorgdragen voor de natuur, zodat er geen schade aan toegebracht wordt en ② een ecologische compensatie wanneer de schade onvermijdbaar is.)

Meer nog, zeker in de meer (sterk) verdichte gebieden is het niet voldoende om vanuit het “Stand still principe” de situatie minstens te behouden. Het is absoluut noodzakelijk

dat daar werk wordt gemaakt van het naar klimaatadaptatie toe robuster maken van de omgeving.

Vooraf in de nu reeds sterk verdichte en, gelet het plan, in de bijkomend te verdichten gebieden (zoals de kern) is het absoluut noodzakelijk dat de voorliggende herziening wordt aangevuld met de, gelet de klimaatopwarming zelfs meer dan noodzakelijke, principes betreffende klimaatadaptatie en klimaatmitigatie alsook de noodzaak voor voldoende nabijgelegen kwaliteitsvol "groen".

6 Specifieke onderdelen

6.1 Stationsomgeving Hoeilaart (in het bijzonder Gladiolenlaan)

M.b.t. dit gebied (5N op de kaart 5.1 op blz 2/18) lijkt het enige onderzochte doorslaggevend element de nabijheid van het NMBS station te zijn.

Door deze eenzijdige benadering wordt echter geen rekening gehouden met een aantal andere o.i. absoluut belangrijke parameters. Zoals daar zijn :

- De specifieke reliëfstructuur die bebouwing niet enkel technisch moeilijker maakt, maar die ook voor gevolg zal hebben dat de voorbereidende en effectieve bouwwerkzaamheden ook de resterende groendelen (men spreekt immers van "wonen in het groen") ernstig in het gedrang zullen brengen.
- Dat enkel het station relatief vlot bereikbaar is. Anders is het voor de bereikbaarheid van de andere vormen van openbaar vervoer en het centrum, de kern, van de gemeente.
- De hier aanwezige specifiek natuur- en biodiversiteitswaarde.
- De noodzaak aan zowel Oost-West als Noord-Zuid georiënteerde kwaliteitsvolle ecologische corridors die niet enkel de ruggengraat voor de gemeentelijke, maar zelfs voor de bovengemeentelijk noodzakelijke migratie, geografische verdeling en genetische uitwisseling van wilde soorten.

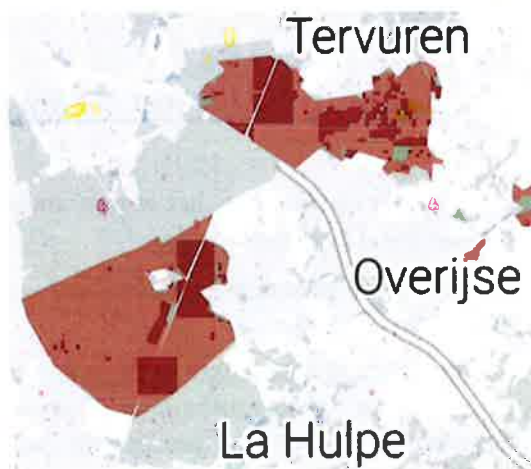

Dit gebied (ca 5 ha) wordt nu onder voorbehoud bestemd voor "wonen dichtbij station Hoeilaart" waar de helft van de oppervlakte "groen" blijft.

Dit gebied heeft echter een bijzonder hoge natuurwaarde. Reeds in het GNOP (1996) staat dit omschreven als "waardevol". Ook de biologische waarderingskaart omschrijft dit gebied als "biologisch zeer waardevol", dat door het te catalogeren onder de labels "fs" (= zuur beukenbos) en "sz" (= spontane, houtige opslag met verstruweelde en verboste situaties) (= habitat label : 9120gh = Eiken-Beukenbossen op zure bodems).

Uitzonderlijk, voor Hoeilaart, is ook dat op dit gebied nooit druivenserres hebben gestaan en dat het reeds als bos is geïdentificeerd op de kaart van Ferraris (1771-1778). Dit gebied is dus naast zijn uitzonderlijke biologische waarde ook van cultuur-historische waarde.

Bijkomend dient men ook in rekening te brengen dat dit gebied, door zijn reliëfstructuur, een natuurlijke, geleidende buffer vormt voor soms overvloedig regenwater. En, dat – bij (zelfs gedeeltelijke) verharding – dit water zijn weg zal zoeken naar de vallei en er de IJse, in het deel vóór ze de eigenlijke bebouwde kom binnenstroomt, al zal oververzadigen. Er wordt m.a.w. gezondigd tegen het principe opvang en insijpelen ter plaatse en alzo wordt een bijkomende overlastsituatie gecreëerd in de waterhuishouding (“hemelwaterplan”).

Last but not least, de stikstofproblematiek. Het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Nr RvVn-A-2021-0697 dd 25.02.2021) heeft de problematiek van de stikstof en stikstofdepositie (terug) hoog op de agenda geplaatst.

Deze afbeelding (Bron : De Standaard dd 06.03.2021 – en bijhorende inzoombare kaart op hun website⁶) geeft met als basis Data (met als basis de overschrijdingen van de "kritische depositiewaarde" (KDW) per habitatype) beschikbaar gesteld door het Agentschap voor Natuur en Bos de

“Situatie in de Natura-2000-gebieden” een beeld van de overschrijdingen van de drempelwaarden (waarbij de nulgrens gebiedsafhankelijk werd bepaald in functie van de aanwezige vegetatie) stikstof voor de Natura-2000-gebieden (Legende: groen, geen overschrijding = goed ; oranje, overschrijding tussen de 0 en 10 kg per ha per jaar = slecht ; en ; rood, overschrijding tussen de 10 en 50 kg per ha per jaar = zeer slecht).

Ook wanneer we de cijfers m.b.t. de stikstofproblematiek in het nieuwste atmosferisch verspreidingsmodel, het “Vlaams Operationeel Prioritaire Stoffen-model” (VLOPS)⁷ nagaan, kunnen we enkel vaststellen dat er nu reeds sprake is van een significante overschrijding van de kritische stikstofdepositie. Het VLOPS-model berekent concentraties en deposities van vermestende stoffen met een geografische resolutie van 1x1 km².

Het gebied aan de Gladiolenlaan (met habitatype 9120 = Atlantische zuurminnende beukenbossen met Ilex en soms ook Taxus in de ondergroei) bevindt zich in een kilometerhok met een berekende stikstofdepositie van 24,62 kg N per ha per jaar bevindt. Het dichtstbij gelegen habitatrichtlijngebied (BE2400008, het Zoniënwoud, grotendeels ook habitatype 9120) bevindt zich op +/- 500 m. De kritische depositiewaarde van dit habitatype (9120) is 15 kg N/ha/j.

⁶ https://www.standaard.be/ent/dmf20210305_05008389?fbclid=IwAR0ZeRqMIQKbF7EMZlgTzMf-sXF KXoYciC-cVtHs1iHEUUDS-L_wo bqIY

⁷ https://www.geopunt.be/kaart?viewer_url=https%3A%2F%2Fmaps.geopunt.be%2Fresources%2Fapps%2FGeopunt-kaart_app%2Findex.html%3Fid%3D8ab2729577cee1b90178191cecc701fb

De kritische depositiewaarde of kritische last is de maximaal toelaatbare milieudruk per eenheid van oppervlakte of volume die een bepaald habitatype of leefgebied kan verdragen zonder dat deze (volgens de huidige kennis) er hinder van ondervindt.

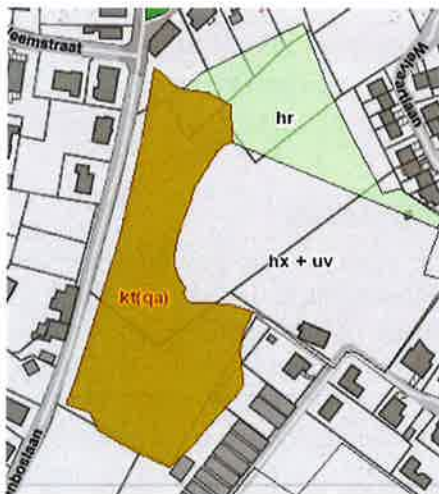
We kunnen hier dus enkel vaststellen dat de hier aanwezige effectieve stikstofdepositie reeds gelijk is aan +/- 1,65 keer de (maximale) kritische depositiewaarde.

De in de Gedeeltelijke herziening van het Ruimtelijk Structuurplan voorliggende herbestemming van het gebied “*Gladiolenlaan*” kan enkel een bijkomende verzwaring van de nu reeds kritische waarden in de nabijgelegen Natura-2000-gebieden voor gevolg hebben.

Het vrijwaren/bewaren van dit uitzonderlijk biologisch waardevol gebied en de noodzaak voor het beperken van de stikstofdepositie op nabijgelegen Natura-2000-gebieden, verantwoordt hier de absolute voorrang op de (gelet de omschrijving “*wonen in het groen*”) relatief beperkte winst aan effectieve woonruimte.

De aanduiding van dit gebied in de herziening als “*gebied voor natuur af te stemmen op woonontwikkeling*” wordt niet gedragen door de milieuraad. De visie om in dit gebied het groene karakter en de openruimtestructuur te behouden met de mogelijkheid om deze uitgangspunten af te toetsen met een beperkte woonontwikkeling – die gelet de terreinkenmerken vooral dure kavels dreigen te zijn –, is uiterst ambigu. Zelfs als er maar een beperkt deel wordt omgezet naar wonen is de biologische eenheid van het gebied gebroken.

6.2 Sloesveld / Kelleveld / Tenbos

Het betreft hier een spontaan gegroeid struweel en bosgebied (ca 7,57 ha) op de biologische waarderingskaart aangeduid als “*biologisch zeer waardevol*” onder het label “*kt (qa)*” (= taluds met eiken-haagbeukenbos) (= habitat label : 9160 = Essen-Eikenbossen zonder Wilde hyacint).

Een belangrijk deel van dit terrein bevindt zich op sterke helling waar bebouwing quasi onmogelijk is. De rest van de site wel invullen met bebouwing heeft – doordat het daar dan resterende deel dermate ingeperkt wordt – voor gevolg dat de resterende leefwereld van de nu aanwezige natuur- en biodiversiteit nog onvoldoende groot is voor de normale natuurlijke ontwikkeling en zelfs instandhouding.

De instandhouding van dit biologisch zeer waardevolle is gebied – gelet zijn ligging (aan de rand van het Brabantse Plateau – dat verder via Maleizen doorloopt naar de achterliggende gemeenten) – absoluut noodzakelijk om de migratie, de geografische spreiding en de genetische uitwisseling van soorten van en naar de blauw-groene dooradering, de IJse [zie: VLM – landinrichtingsplan IJse, het IJsepark] en het hoger liggende Brabants Plateau te garanderen / te faciliteren.

6.3 Site Desbeck

6.3.1 Algemeen

Het betreft een al bij al, voor de vooropgestelde bestemming, te beperkte oppervlakte (ca 1 ha 37 a). Bij de eventuele ontwikkeling van deze site tot KMO-zone dient men immers een strook van minimaal 10 m groenzone naast de IJse te vrijwaren. Naar schatting heeft de IJse daar een lengte van ca 140 m, de beschikbare ruimte krimpt dus al met +/- 14 a.

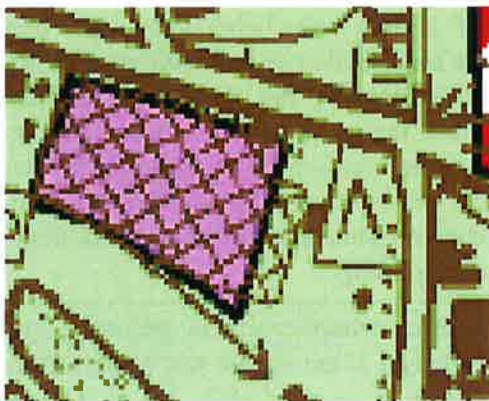
Een schatting van de momenteel door één van de tijdens het online infomoment geciteerde mogelijke gebruikers (Interrand) op hun huidige locatie gebruikte oppervlakte = 70 a. Wat dus ruim meer is dan de helft van de maximaal beschikbare ruimte en dat voor één enkele (mogelijke) gebruiker.

Bijkomend moet gesteld dat hier een KMO-zone uitbouwen, met aanwezigheid van vrachtvervoer en de daarvoor vereiste technische ondersteuning (qua brandstof, oliën, ...), gelet de onmiddellijke aanwezigheid van het waterwinningsgebied zelfs onverantwoord is te noemen. Drinkwater is een schaars, zelfs alsmaar schaarser wordend goed en vermits ongevallen des mensen zijn dient hier voorrang gegeven aan het "voorzichtigheids- of voorzorgsprincipe" (zie Art. 1.2.1, §2 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid). Het gevaar op vervuiling met PAK's (= Polycyclische Aromatische Koolwaterstoffen – waarvan geweten is dat zelfs een beperkte hoeveelheid enorme massa's drinkwater voor consumptie ongeschikt kan maken) – is meer dan reëel.

Ook stelt zich maar de vraag in hoeverre een concentratie van zware voertuigen de – gelet de ligging – reeds meermaals aangekaarte gevaarlijke verkeerssituatie (zelfs bij een verbeterende heraanleg van het kruispunt) niet gevoelig bijkomend zal verzwaren.

Rekening houdende met de beperkte beschikbare oppervlakte en vooral het te verwachten ongunstige effect op de verkeersveiligheid komt de Milieu- en Natuurraad tot de conclusie dat dit gebied NIET geschikt is als KMO-zone.

6.3.2 M.b.t. biologische en natuurwaarde

Deze bestaande, te saneren oude bedrijfssite is planologisch, in het Algemeen Plan van Aanleg (APA) heel onlogisch (wat enkel historisch valt te verklaren) ingekleurd als "paars" (KMO-gebied) middenin en volledig ingesloten door "groen" (natuurgebieden).

Meer nog, het gedeelte tussen het "paarse" blok en de Victor Marchandstraat is, in het Gewestplan, nu reeds ingekleurd als "groen" (natuurgebied)⁸.

De site Desbeck bevindt zich net naast het drinkwaterwinningsgebied en is door zijn ligging ook een ideale plaats voor een versterking van de blauw-groene-as ("groene slagader") door de realisatie van een

⁸ Zie Geopunt Vlaanderen – Gewestplan = <https://www.geopunt.be/kaart>

bijkomende natuurlijk buffering van een lokaal meanderende IJse of zelfs een lokaal moerasgebied of nat broekbos (beide historische natuurelementen in de IJsevallei).

Een – in het kader van de klimaat(adaptatie)vereisten niet te versmaden – bijkomend voordeel is dat een extra waterbuffergebied, net aan het waterwinningsgebied, door insijpeling een hulp kan zijn bij het herbevoorraden van de daar geëxploiteerde grondwaterlagen.

Nog een voordeel van de herinrichting als natuurlijk waterbufferingsgebied is dat het een ideaal aansluitpunt (corridorfunctie) is voor een natuurlijke verbinding tussen het waterwinningsgebied, het gebied Koedal/Smeyberg, de uitbreidingszone aan het Natuurreservaat Ten Trappen [zie: VLM – landinrichtingsplan IJse, het IJsepark], de overgang naar Sloesveld/Kelleveld/Tenbos en zo verder naar de hoger liggende Brabants Plateaugebieden.

Het niet realiseren/herstellen van dit natuurlijk kruispunt van zowel Oost-West als Noord-Zuid georiënteerde kwaliteitsvolle ecologische corridors staat gelijk aan het laten bestaan van een “missing link”. Ook voor ecologische corridors geldt immers dat ze (net als het gewone verkeer via verkeerswisselaars) nood hebben aan kruispunten.

Tot slot valt hier, gelet de nabijheid van natuurgebieden, te betwijfelen dat dit gebied de in de latere fasen (RUP, ...) voorgeschreven toets van de kritische depositiewaarde van stikstof (cfr de stikstofproblematiek) kan doorstaan.

Door zijn ligging op het kruispunt van zowel de Oost-West als Noord-Zuid georiënteerde kwaliteitsvolle ecologische corridors is natuurherstel in een meanderend IJsegebied het absoluut noodzakelijke sluitstuk om de migratie, de geografische spreiding en de genetische uitwisseling van soorten in alle mogelijke richtingen te garanderen / te faciliteren (door bv het realiseren van veilige oversteekplaatsen voor dieren).

7 Bindend deel

Hier is absoluut noodzakelijk reeds in de voorliggende Gedeeltelijke herziening van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Hoeilaart, in het “*bindend deel*”, dwingende bepalingen te schrijven die de realisatie van zowel de individuele aspecten als deze als samenhangend geheel garanderen.

Daarbij dient voorrang gegeven aan het behoud/vrijwaren van de aanwezige ecologisch waardevolle gebieden. En zelfs, zoals in het verleden bepaald (zie GNOP & de Gladiolenlaan), deze extra te beschermen door ze als volwaardig natuurgebied aan te duiden. En/of ze robuster te maken door natuur- en biodiversiteitsversterkende maatregelen.

Goedgekeurd in de Milieu- en Natuurraad van 30.03.2021 met :

7 = stemmen voor – 0 = stemmen tegen – 0 = onthoudingen.

In opdracht :

Eric KUMPS
Secretaris

Christian VANDERLINDEN
Voorzitter

